ការចិញ្ចឹមត្រីអណ្តែងក្នុងស្រះ ឬអាងតូច

កែសម្រួលដោយៈ

ក្រុមការងារការិយាល័យគាំទ្រ គម្រោងគ្រប់គ្រងបរិស្ថានបឹងទន្លេសាប-ផ្នែកទី២ ខេត្តសៀមរាប

រចនាដោយៈ

លោក **ជឿន ស៊ីសុវិន** អ្នកចាត់ការការិយាល័យគាំទ្រគម្រោងគ្រប់គ្រងបរិស្ថានបឹងទន្លេសាប-ផ្នែកទី ២

កញ្ញា **ពុធ ណារិន** ជំនួយការការិយាល័យគាំទ្រគម្រោងគ្រប់គ្រងបរិស្ថានបឹងទន្លេសាប-ផ្នែកទី ២

រូបថតក្របក្រៅ: ការប្រមូលផលត្រីអណ្តែងចិញ្ចឹមក្នុងអាងតូច នៅសហគមន៍នេសាទ ជីក្រែង ខេត្តសៀមរាប

រូបថតដោយ : លោក **សៀក សុលី** ជំនាញផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច កសិកម្ម នៃការិយាល័យគាំទ្រគម្រោង ខេត្តសៀមរាប

បោះពុម្ពដោយ:
អង្គការស្បៀងនិងកសិកម្មនៃសហប្រជាជាតិ
គម្រោងគ្រប់គ្រងបរិស្ថានបឹងទន្លេសាប-ផ្នែកទី២
ការិយាល័យគាំទ្រគម្រោង
ផ្ទះលេខ ៥ ផ្លូវ ៣៧០សង្កាត់បឹងកេងកងទី១
ខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ កម្ពុជា
ទូរស័ព្ទលេខ: (៨៥៥) ២៣ ២១១ ៧០២
ទូរសារលេខ: (៨៥៥) ២៣ ២១៦ ៥៤៧
អ៊ីម៉ែល: FAO-KH@fao.org

សហការជាមួយ:
រដ្ឋបាលជលផល
គម្រោងគ្រប់គ្រងបរិស្ថានបឹងទន្លេសាប-ផ្នែកទី២
ការិយាល័យអនុវត្តគម្រោង
អាគារលេខ ១៨៦, មហាវិថីព្រះនរោត្តម,
ប្រអប់សំបុត្រ ៥៨២, រាជធានីភ្នំពេញ, កម្ពុជា
ទូរស័ព្ទ/ទូរសារលេខ: (៨៥៥) ២១៥ ៤៧០
អ៊ីម៉ែល: cfdd@yahoo.com

សេចក្តីពិពណ៌នា ចំណងជើងអត្ថបទ ឬព័ត៌មានក្នុងអត្ថបទបោះពុម្ពផ្សាយនេះ មិនមែនជាទស្សនៈរបស់អង្គការស្បៀងនិងកសិកម្មនៃសហប្រជាជាតិ ឬក៏ជាទស្សនៈរបស់ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ីឡើយ ទាក់ទិននឹងច្បាប់ ឬស្ថានភាពអភិវឌ្ឍន៍របស់ប្រទេសណាមួយលើ ទឹកដី ទីក្រុង ឬតំបន់ ឬអំពីសិទ្ធិអំណាច ឬមួយទាក់ទិនទៅនឹងការកំណត់ព្រំដែន ។ ទស្សនៈយោបល់ដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងអត្ថបទបោះពុម្ពផ្សាយនេះ គឺជាទស្សនៈរបស់អ្នកនិពន្ធតែប៉ុណ្ណោះ ។

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

ឯកសារបណ្តុះបណ្តាលសហគមន៍នេសាទស្តីពី **"ការចិញ្ចឹមត្រីអណ្តែងក្នុងស្រះ ឬអាងតូច"** នេះត្រូវបានរៀបចំចងក្រងឡើង ដោយការិយាល័យគាំទ្រគម្រោង នៃគម្រោងគ្រប់គ្រងបរិស្ថានបឹងទន្លេសាប-ផ្នែកទី២ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹង ភាពចាំបាច់ក្នុងការផ្តល់ជាបច្ចេកទេស និងបទពិសោធន៍ដល់អ្នកសម្របសម្រួលសហគមន៍នេសាទ ក៏ដូចជាអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ដែលជួយសហគមន៍នេសាទ ក្នុងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិឱ្យប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពតាមរយៈការបង្កើនប្រាក់ចំណូលក្នុងគ្រួសារ ។

ក្រុមការងារការិយាល័យគាំទ្រគម្រោង សូមថ្លែងអំណរគុណដ៏ជ្រាលជ្រៅដល់រដ្ឋបាលជលផល និងម្ចាស់ឥណទាន នៃធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី [ADB Loan No.1939-CAM (SF)] និងការចូលរួមថវិកាបដិភាគដោយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាសម្រាប់អនុវត្តគម្រោងដោយមានការគាំទ្របច្ចេកទេសដោយអង្គការស្បៀង និងកសិកម្មនៃសហប្រជាជាតិ (FAO)។

ក្រុមការងារការិយាល័យគាំទ្រគម្រោង សូមថ្លែងអំណរគុណដ៏ពន្លឹកដល់លោក លោកស្រីដែលជាមន្ត្រីអនុវត្តគម្រោងនៃខេត្តកំពង់ធំ និងខេត្តសៀមរាប ព្រមទាំងគណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ និងសមាជិកសហគមន៍នេសាទ ដែលបានផ្តល់ឱកាសដល់ក្រុមការងារឈានទៅដល់សម្រេចផលិតឯកសារនេះឡើង ។

សូមថ្លែងអំណរគុណដ៏ស្មោះស្ម័គ្រដល់ផងដែរ ចំពោះ លោក **ប៊ុន ចន្ត្រា** ជំនាញសហគមន៍នេសាទ និងជាអនុប្រធានក្រុមការងារការិយាល័យគាំទ្រគម្រោង លោក **ជៀប ឡឹង** មន្ត្រីជំនាញបរិស្ថាននៃការិយាល័យគាំទ្រគម្រោង និងលោក **ប៊ុន វ៉ាស៊ី** មន្ត្រីជំនាញកសិកម្ម និងព្រៃឈើនៃផ្នែកអនុវត្តគម្រោងខេត្តសៀមរាប និងកំពង់ធំ ដែលបានចំណាយពេលវេលា និងកម្លាំងកាយចិត្តជួយផ្តល់អនុសាសន៍ ពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់ និងកែលំអឯកសារបណ្តុះបណ្តាលសហគមន៍នេសាទនេះ ឱ្យកាន់តែមានលក្ខណៈល្អប្រសើរឡើង ។

មាតិកាអត្ថបទ

សេចក្តីផ្តើម..១
គោលបំណង..១
លទ្ធផលរំពឹងទុក..១
១. ការជ្រើសរើសទីកន្លែង..២
២. ការរៀបចំស្រះ ឬអាងតូច ដើម្បីចិញ្ចឹមត្រីអណ្តែង..២
៣. ការសំអាតអាង ឬស្រះមុនពេលដាក់កូនត្រីចិញ្ចឹម..៣
៤. ការលែងកូនត្រីចូលទៅក្នុងស្រះ ឬអាងចិញ្ចឹម..៤
៥. ការផ្តល់ចំណី..៥
៦. ការថែទាំស្រះ អាងត្រី និងការត្រួតពិនិត្យគុណភាពទឹក..៦
៧. វិធីការពារជម្ងឺត្រី..៦
៨. ការត្រួតពិនិត្យលើការធំធាត់របស់ត្រី..៧
៩. ការប្រមូលផល..៧
១០. ការវិភាគសេដ្ឋកិច្ចទៅលើការចិញ្ចឹមត្រីអណ្តែង..៨
១១. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន..៩
១២. ឯកសារយោង..៩

សេចក្តីផ្តើម:

ដើម្បីរួមចំណែកជួយអភិវឌ្ឍនូវចំណេះដឹង ដល់សមាជិកសហគមន៍នេសាទ ឱ្យកាន់តែមានភាពទូលំទូលាយលើវិស័យវារីវប្បកម្ម ពិសេសការចិញ្ចឹមត្រីជាលក្ខណៈគ្រួសារ ក្នុងគោលដៅបង្កើនផលិតភាពត្រី។ វារីវប្បកម្មបានដើរតួយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការរួមចំណែកលើការផ្តល់នូវការទទួលបានស្បៀង លទ្ធភាពមានស្បៀង និងការប្រើប្រាស់ស្បៀង ក្រៅពីនេះក្នុងគោលដៅបង្កើននូវអាហារូបត្ថម្ភ បង្កើនឱកាសការងារ និងប្រាក់ចំណូល ក្នុងចំណោមសមាជិកសហគមន៍នេសាទ ក៏ដូចជាប្រជាជនកម្ពុជាទាំងមូល។

បច្ចេកទេសស្តីពីការធ្វើវារីវប្បកម្មខ្នាតតូចជាលក្ខណៈគ្រួសារ និងរួមចំណែកលើកកំពស់សមត្ថភាព ផ្នែកជំនាញខ្នាតតូច ដែលអាចរួមចំណែកជួយដល់ប្រជានេសាទ និងដើម្បីកាត់បន្ថយសំពាធនៃការទាញយកផលពីធនធានធម្មជាតិហួសកំរិត។

ឯកសារនេះ នឹងរួមចំណែកជួយដល់ប្រជានេសាទកម្ពុជា ដែលមានចំណាប់អារម្មណ៍លើបច្ចេកទេសចិញ្ចឹមត្រី ហើយឯកសារនេះអាចជាជំនួយស្មារតីដល់អ្នកដែលមានចំណាប់អារម្មណ៍។ ក្រៅពីនេះវិធីសាស្ត្រនៃការចិញ្ចឹមត្រីនេះនឹងរួមចំណែកដល់អ្នកអនុវត្តផ្ទាល់ ដើម្បីប្រើប្រាស់ក្នុងការបង្រៀន ការផ្សព្វផ្សាយ ដោយផ្នែកទាំងមូលនៃឯកសារបានប្រាប់ពីជំហាននីមួយៗ យ៉ាងល្អិតល្អន់ និងបង្កភាពងាយស្រួលដល់អ្នកមានចំណាប់អារម្មណ៍ ដើម្បីធ្វើការអនុវត្ត។

ម្យ៉ាងទៀត ដោយយោងតាមតម្រូវការ និងសំណូមពរពីសំណាក់ប្រជាជន និងសមាជិកសហគមន៍នេសាទ ដែលមានចំណាប់អារម្មណ៍លើបច្ចេកទេសចិញ្ចឹមត្រីជាលក្ខណៈគ្រួសារ ទើបឯកសារស្តីពីការអនុវត្តល្អលើការចិញ្ចឹមត្រីអណ្តែងនេះត្រូវបានផលិតឡើងឱ្យសមស្របទៅនឹងការអនុវត្តរបស់សហគមន៍នេសាទ ក្នុងតំបន់បរិយជីវមណ្ឌលបឹងទន្លេសាប។

គោលបំណង:

គោលបំណងសំខាន់នៃឯកសារបណ្តុះបណ្តាលសហគមន៍នេសាទស្តីពី "ការចិញ្ចឹមត្រីអណ្តែងក្នុងស្រះ ឬអាងតូច" នេះ មានគោលដៅដើម្បីលើកកំពស់សមត្ថភាពផ្នែកជំនាញ ស្តីពីការធ្វើវារីវប្បកម្មត្រី និងផ្តល់ជាមូលដ្ឋានគ្រឹះដល់សហគមន៍នេសាទ ធ្វើការប្រើប្រាស់ ដើម្បីរួមចំណែកធ្វើឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើងនូវចំណេះដឹង និងបង្កើនប្រាក់ចំណូលក្នុងគ្រួសារ។

លទ្ធផលរំពឹងទុក:

ចុងបញ្ចប់នៃវគ្គបណ្តុះបណ្តាលសិក្ខាកាមនឹង :

- មានការយល់ដឹងកាន់តែប្រសើរឡើង និងមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់អាចយកទៅប្រើប្រាស់លើការធ្វើវារីវប្បកម្មចិញ្ចឹមត្រី។
- បង្កើនផលិតកម្មស្បៀងជាលក្ខណៈគ្រួសារព្រមទាំងធ្វើឱ្យប្រជានេសាទ មានឱកាសទទួលបានការងារ និងប្រាក់ចំណូលពីមុខរបរខ្នាតតូចនេះ។

- ប្រជានេសាទនឹងមានលទ្ធភាពប្រើប្រាស់ នូវចំណេះដឹងដែលទទួលបានក្នុងការអភិវឌ្ឍវិស័យវារីវប្បកម្ម ។

១. ការជ្រើសរើសទីកន្លែង:

ត្រូវជ្រើសរើសទីកន្លែង ដែលងាយបញ្ចេញបញ្ចូលទឹកបានស្រួល ។ ងាយក្នុងការថែទាំ ផ្តល់ចំណី និងនៅជិតផ្ទះ មានម្លប់ខ្លះ និង ត្រូវមានពន្លឺគ្រប់គ្រាន់ សម្រាប់ស្រះចិញ្ចឹមត្រី តូច ឬអាងតូច នៅក្បែរប្រភពទឹកដូចជា: ត្រពាំង ស្រះ អណ្តូង ជាដើម ។ ព្រោះយើងអាចងាយស្រួលក្នុងការផ្លាស់ប្តូរទឹកបានគ្រប់ពេលដែលយើងត្រូវការ ។

រូបភាពទី១: ស្រះដែលមានលក្ខណៈល្អប្រសើរ និងអាងតូចធ្វើពីស៊ីម៉ង់ និងឥដ្ឋ

២. ការរៀបចំស្រះ ឬអាងតូច ដើម្បីចិញ្ចឹមត្រីអណ្តែង:

យើងអាចរៀបចំស្រះ ដោយជីកជាស្រះតូចដែលមានទំហំ ទៅតាមការចង់បានរបស់អ្នកចិញ្ចឹម ការជីកជាស្រះតូច អាចធ្វើការចិញ្ចឹមបានពេលមួយឆ្នាំ និងអាងចិញ្ចឹមបានពី ២ ទៅ ៣ដង ក្នុងមួយឆ្នាំ ប្រសិនបើកសិករអាចមាន លទ្ធភាពផ្តល់ចំណីបានគ្រប់គ្រាន់ ។ ក្រៅពីនេះ កសិករក៏អាចធ្វើជាអាងស៊ីម៉ង់តូចៗ ទៅតាមលទ្ធភាពដើម្បីធ្វើការ ចិញ្ចឹមត្រីអណ្តែងបានដែរ ។ វិធីនេះកសិករត្រូវចំណាយទុនច្រើនបន្តិច ប៉ុន្តែគាត់អាចប្រើប្រាស់សម្រាប់ចិញ្ចឹមបានរយៈ ពេលយូរពី ៨ ទៅ ១០ឆ្នាំ ព្រោះគាត់ពុំចាំបាច់ចំណាយទុនដើម្បីធ្វើអាងទៀតឡើយ បើប្រៀបធៀបទៅនឹងស្រះដែល ប្រើក្រណាត់កៅស៊ូរៀបជុំវិញក្នុងអាង ព្រោះវិធីសាស្ត្រនេះ កសិករនឹងចំណាយទុនដើម្បីទិញកំរាលកៅស៊ូជារៀងរាល់ វគ្គនៃការចិញ្ចឹមត្រី ។

រូបភាពទី២: កូនអាងតូចដែលសង់ត្រូវត្រាំទឹកជាមុនសិនមុកត្រីចិញ្ចឹម

សម្រាប់ការចិញ្ចឹមជាលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្ម ពោលគឺចំនួនត្រីច្រើនក្បាល ក្នុង១ម៉ែត្រការ៉េស្រះគួរតែៈ

- ស្រះត្រីអាចមានទំហំសមស្របល្មម និងងាយក្នុងការគ្រប់គ្រងទឹក
- ស្រះ ឬអាងអាចមានជំរៅពី ០,៦០ ម៉ែត្រ - ០,៨០ ម៉ែត្រ ទទឹង ៣-៤ ម៉ែត្រ បណ្តោយពី ៥-៦ ម៉ែត្រ
- ស្រះដែលជីកដោយប្រើក្រណាត់ប្លាស្ទិច ជាទ្រនាប់ ការពារជម្រាបទឹក និងមានជម្រៅសមស្រប
- ស្រះនេះអាចមានទំហំ ទៅតាមលទ្ធភាពនៃគ្រួសារកសិករនីមួយៗ ប្រសិនបើមានលទ្ធភាព ទំហំពី ២ ម៉ែត្រ គុណ ៤ ម៉ែត្រ គុណ ០,៨០ ម៉ែត្រ
- ចំពោះស្រះដែលប្រើក្រណាត់កៅស៊ូ ត្រូវបញ្ចូលទឹកឱ្យបានមុនពេលដាក់កូនត្រីឱ្យបានជម្រៅប្រមាណ ០,៤០ ម៉ែត្រ -ទៅ ០,៥០ ម៉ែត្រ
- ស្រះនេះអាចមានទំហំទៅតាមលទ្ធភាពនៃគ្រួសារកសិករនីមួយៗ ប្រសិនបើមានលទ្ធភាព ទំហំពី ២ ម៉ែត្រ គុណ ៤ ម៉ែត្រ គុណ ០,៨០ ម៉ែត្រ។

រូបភាពទី៣: *ការរៀបចំកូនអាងតូចដោយជីកដី និងក្រាលក្រណាត់កៅស៊ូ*

៣. ការសំអាតអាង ឬស្រះមុនពេលដាក់កូនត្រីចិញ្ចឹមៈ

គួរបញ្ចូលទឹកចូលទៅក្នុងស្រះ ឬអាងដែលបានរៀបចំរួចមុនពេលដាក់កូនត្រី ។ ចំពោះស្រះដែលធ្វើពីស៊ីម៉ង់ត្រូវត្រាំអាងចោលឱ្យបានរយៈពេលពី ១ ទៅ ២ សប្តាហ៍ ដើម្បីអោយអស់ជាតិកំបោរ ជាតិប្រៃ និងជាតិស៊ីម៉ង់។

វិធីសំអាតអាងស៊ីម៉ង់ យើងអាចប្រើដើមចេកកាប់ជាកង់ៗ ត្រាំទៅក្នុងអាង ឬដោយប្រើជីលាមកគោពី ២ ទៅ ៣បង្គីបាចទៅក្នុងអាងស៊ីម៉ង់នោះ។ ត្រូវលាងសំអាតអាងចេញ មុនពេលដាក់កូនត្រីពី ២ ទៅ ៣ថ្ងៃ ដោយប្រើទឹកក្តៅដាំពុះស្រោច លើអាងបន្ថែមទៀត ដើម្បីសំលាប់ជាតិស៊ីម៉ង់ ដែលមាននៅសេសសល់។

រូបភាពទី៤: ការត្រាំរុក្ខជាតិនានា និងដើមចេកដើម្បីឲ្យអស់ជាតិប្រៃ និងស៊ីម៉ងមុនពេលលែងកូនត្រី

៤. ការលែងកូនត្រីចូលនៅក្នុងស្រះ ឬអាងចិញ្ចឹមៈ

មុននឹងលែងកូនត្រីទៅក្នុងស្រះ ឬអាងចិញ្ចឹម យើងត្រូវត្រាំថង់ កូនត្រីមួយរយៈទៅក្នុងអាងនោះ ឬស្រះដែលចិញ្ចឹមនោះ ដើម្បីឱ្យកូនត្រីអាចសម្របទៅនឹងលក្ខខណ្ឌកំដៅ និងទឹកដែលមាននៅក្នុងស្រះ ឬអាងនោះ ដោយអនុវត្តដូចខាងក្រោមៈ

- ថង់កូនត្រីត្រូវបណ្តែតក្នុងស្រះទឹក ប្រមាណ ១០ទៅ ១៥នាទី មុនពេលលែងកូនត្រីទៅក្នុងអាង ឬស្រះ
- ត្រូវបើកថង់កូនត្រី ដោយអោយទឹកស្រះចូលបន្តិចម្តង១ ទៅក្នុងថង់ និងលែងកូនត្រីដោយថ្នម១ ទៅក្នុងស្រះដែលរៀបចំរួច
- គួរលែងកូនត្រីនៅពេលព្រឹកព្រលឹម ឬ ពេលរសៀលព្រោះទឹកពុំសូវក្តៅ
- មិនត្រូវផ្តល់ចំណីភ្លាម បន្ទាប់ពីលែងកូនត្រីទៅក្នុងស្រះឡើយ ត្រូវផ្តល់ចំណីរយៈពេល ៨ ទៅ ១០ម៉ោងក្រោយពេលលែង។

រូបភាពទី៥: សកម្មភាពព្រលែងកូនត្រីចូលក្នុងស្រះ ឬអាងតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស

៥. ការផ្តល់ចំណី:

ត្រីអណ្តែងប្រភេទនេះត្រូវការចំណីមួយចំនួន ចំពោះការចិញ្ចឹមត្រីអណ្តែងប្រភេទចំណីរបស់វាមានច្រើនបែបយ៉ាង ដែលបានប្រើប្រាស់កន្លងមក ភាគច្រើនអាចរកបាននៅក្នុងមូលដ្ឋានរបស់សហគមន៍នេសាទ និងមួយចំនួនតូចជាប្រភេទចំណីសិប្បនិម្មិត(ចំណីគ្រាប់)ដូចជា:

- កណ្តៀរ អង្រ្កង ឬ ជន្លេន
- ចំណីសិប្បនិមិត្ត ដែលផលិតក្នុងស្រុក ឬនាំចូល
- កាកសំណល់ក្បាលត្រីចិញ្ច្រាំ
- កាកសំណល់ផ្ទះបាយផ្សេងៗ
- កន្ទក់ លាយបបរបាយជ្រូក ជាដើម
- ចំណីត្រូវផ្តល់ឱ្យបានសមស្របពី ៥-៧ភាគរយ ធៀបនឹងទម្ងន់ខ្លួនរបស់ត្រី និងអាចផ្តល់ឱ្យវាពី ២ ទៅ ៣ដង ក្នុងមួយថ្ងៃតាមលទ្ធភាពដែលអាចរកបាន:
  - ការផ្តល់ចំណីទៀងទាត់ ធ្វើឱ្យត្រីលូតលាស់ និងធំធាត់បានល្អឆាប់បានប្រមូលផល
  - គួរប្រើប្រាស់ប្រភេទចំណីដែលអាចរកបានពីធម្មជាតិ និងកាត់បន្ថយបានការចំណាយខ្ពស់ក្នុងការទិញចំណីពីទីផ្សារដែលមានតម្លៃ ដោយត្រូវគិតគូរពីផលប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន ។

រូបភាពទី៦: ចំណីធម្មជាតិសម្រាប់ត្រីអណ្តែង (ជន្លេន កណ្តៀរ និង សំណល់សត្វល្អិតចង្រិត កណ្តូប...)

រូបភាពទី៧: ចំណីសិប្បនិម្មិតសម្រាប់ត្រីអណ្តែង (ចំណីគ្រាប់ ត្រី-កង្កែប-ពស់ចិញ្ច្រាំ និង បាយជ្រូក)

៦. ការថែទាំស្រះ អាងត្រី និងការត្រួតពិនិត្យគុណភាពទឹកៈ

ទឹកជាកត្តាសំខាន់លើការចិញ្ចឹមត្រីក្នុងស្រះឬអាងតូច អ្នកចិញ្ចឹមត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យជាប្រចាំ ដើម្បីឱ្យលូតលាស់នឹង ធំធាត់បានល្អ នឹងបញ្ចៀសបាននូវជម្ងឺដែលអាចកើតមានដល់ត្រី។ ប្រការសំខាន់ដែលត្រូវពិចារណា :

- អ្នកចិញ្ចឹមត្រូវឧស្សាហ៍ ពិនិត្យ ទឹកជាប្រចាំ
- ត្រូវផ្លាស់ប្តូរទឹក ប្រសិនបើទឹកមានសភាពក្រខ្វក់ខ្លាំង ឬមានធំក្លិនស្អុយ
- ការផ្តល់ចំណីមិនត្រូវឱ្យសល់ទេ ព្រោះបណ្តាលឱ្យទឹកស្អុយ និងធ្វើឱ្យខាតបង់ប្រាក់កាសទៀតផង
- គួរផ្តល់ចំណីនៅពេលព្រឹក និងរសៀល។

រូបភាពទី៨: ការបង្ហូរទឹកដាក់ស្រះ និងការបង្ហូរទឹកចេញពីស្រះដើម្បីសំអាតស្រះ

៧. វិធីការពារជម្ងឺត្រីៈ

គួរឧស្សាហ៍ត្រួតពិនិត្យត្រី នូវដំណាក់កាលលែងកូនត្រីដំបូង ព្រោះកូនត្រីអាចមានរបួសបណ្តាលមកពីការដឹកជញ្ជូនផ្លូវឆ្ងាយ។ គួរស្រង់ត្រីណាដែលមានសភាពអន់ខ្លាំងចាប់ទៅដាក់នៅកន្លែងផ្សេង ។

ប្រសិនបើត្រីមានជម្ងឺដូចជា អុជ ឬពងស នៅលើខ្លួនត្រូវប្រញាប់ព្យាបាល ដោយលាយថ្នាំជាមួយចំណីឱ្យត្រីស៊ីជាទៀងទាត់រយៈពេលប្រមាណពី ២ទៅ ៣ ថ្ងៃ។

គួរប្រើទឹកមេបំបែក ឬ អ៊ី អ៊ឹម ផ្សំពីផ្លែឈើលាយបាចចូល ទៅក្នុងអាងឬស្រះត្រី ១០មីលីត ក្នុង១ម៉ែត្រគូបទឹក ដើម្បីកែប្រែគុណភាពទឹក និងអាចជួយសំលាប់ពពួកបាក់តេរីចង្រៃពីក្នុងទឹក និងបន្ថយការស្អុយនៃទឹកក្នុងស្រះ ឬអាងចិញ្ចឹម។

រូបភាពទី៩: ការបង្ហូរទឹកចេញ និងការសំអាតអាង និងការមេអ៊ីអឹមសំអាតសំលាប់មេរោគ

៨. ការត្រួតពិនិត្យលើការធំធាត់របស់ត្រី:

ដើម្បីឱ្យប្រាកដថា ត្រីមានការធំធាត់ដែរឬទេ កសិករត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យជាប្រចាំលើការលូតលាស់របស់ត្រី។ កសិករអាចដឹងដោយខ្លួនឯងក៏បាន គឺខ្លួនវាដងខ្លួនខ្លី ជាពិសេសត្រូវតាមដានវាជាប្រចាំ។

គួរចាប់ត្រីដែលចិញ្ចឹមមកថ្លឹង ដើម្បីបានដឹងពីភាពលូតលាស់របស់វា។ ក្នុងដំណាក់កាលនេះកសិករត្រូវគិតគូរពីចំណី ដែលត្រូវផ្តល់បន្ថែម ដើម្បីបង្កើនភាពធំធាត់របស់ត្រី។

រូបភាពទី១០: ការបង្ហូរទឹកចេញ និងការសំអាតអាង និងការមេអ៊ីអឹមសំអាតសំលាប់មេរោគ

៩. ការប្រមូលផល:

កសិករអាចធ្វើការប្រមូលផលត្រីរបស់ខ្លួន ក្រោយពីដាក់ចិញ្ចឹមរយៈពេលពី៣ ទៅ៤ខែ ដែលត្រីអណ្តែងអាចមានទម្ងន់ជាមធ្យមពី ២០០ ក្រាម ទៅ ៣០០ក្រាម ដែលសមល្មមសម្រាប់ទីផ្សារ។ ជាអនុសាសន៏គួរពិចារណាទៅលើចំណុចមួយចំនួនដូចជា :

- អាចចាប់បណ្តើរៗក៏បាន ឬប្រមូលផលសរុបក៏បាន អាស្រ័យទៅនឹងតម្រូវការ ឬចាប់លក់តែមួយលើកក៏បាន
- គួរមើលទំហំ និងទម្ងន់ត្រី ព្រោះការនិយមរបស់អ្នកហូប គឺពេលត្រីមាន ទំហំសមស្រប ល្មមមិនធំពេក
- គួរលៃរកឱកាសដែលតម្លៃត្រីនៅលើទីផ្សារមានតម្លៃពិសេសនៅរដូវបិទនេសាទ ឬរដូវដកស្ទូងជាដើម។

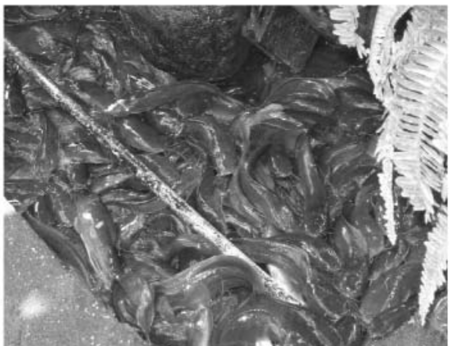

រូបភាពទី១១: ការប្រមូលផលត្រីអណ្តែងដែលមានទំហំសមស្របនឹងតម្រូវការទីផ្សារ

១០. ការវិភាគសេដ្ឋកិច្ចនៅលើការចិញ្ចឹមត្រីអណ្តែងៈ

១០.១ ការចំណាយសម្រាប់ការចិញ្ចឹមត្រីអណ្តែងក្នុងស្រះឬអាងតូច

ល.រ	មុខចំណាយ	ចំនួន	គិតជាប្រាក់ (ដុល្លារ)	សរុប(ដុល្លារ)
I- ចំណាយសម្រាប់អាងធ្វើពីស៊ីម៉ងតិ៍ (២ម x ៤ម x ០,៦ម) ជីករណ្តៅប្រើកៅស៊ូប្លាស្ទិច (បណ្តោយ x ទទឹង x កំពស់)				
១. សម្រាប់ការរៀបចំស្រះត្រី				
១	ស៊ីម៉ងតិ៍	៣ បាវ	១២	១២
២	ឥដ្ឋប្រហោង ខ្សាច់ ថ្ម	២៤០ដុំ x ៣ រទេះ x ២ រទេះ	១៤	១៤
៣	កំលាំងពលកម្មសំរាប់សាងសង់	៣ ថ្ងៃ	៨	៨
៤	លាមកគោ	២ បង្គី	០,៥០	០,៥០
៥	បញ្ចូលទឹក	៤ ម៉ែត្រគូប	២	២
២. ចំណាយលើការដាក់កូនត្រី និងការថែទាំ				
៦	កូនត្រីពូជ	២ គីឡូក្រាម =៨០០-១០០០ កូនត្រី		១៥
៧	បញ្ចេញ បញ្ចូលទឹកក្នុងអាង	៥ដង x ០,៥០ ដុល្លារ	២,៥០	២,៥០
៨	ការចំណាយពេលរកចំណី	២ម៉ោង x ១៥ដង / ខែ x ៤ ខែ	១២០ម៉ោង = ១៥ថ្ងៃ	២២,៥០
៩	ចំណាយផ្សេងៗ			៦
	សរុបចំណាយ ក្នុង១វគ្គ			**៨២,៥០**

១០.២ ចំណាយ

- **<u>ចំណាយសរុប</u>** លើផលិតកម្មចិញ្ចឹមត្រី ៨២,៥០ ដុល្លារ

១០.៣ ចំណូលពីការលក់ត្រី

- ត្រីចាប់សរុប ៧០០ក្បាល ក្នុង១វគ្គ រយៈពេល៤ខែ
- ទម្ងន់ជាមធ្យម ៥ក្បាល= ១ គីឡូក្រាម

- <u>ទម្ងន់ត្រីចាប់សរុប</u> ៧០០ក្បាល : ៥ក្បាល / គីឡូក្រាម = **<u>១៤០ គីឡូក្រាម</u>**

- តំលៃជាមធ្យម ១,២០ ដុល្លារ ក្នុង ១ គីឡូក្រាម

- **<u>ចំណូលសរុប</u>** ១៤០ គីឡូក្រាម x ១,២០= **<u>១៦៨ ដុល្លារ</u>**

- <u>ចំណេញសរុប</u>= ចំណូលសរុប-ចំណាយសរុប ១៦៨ ដុល្លារ-៨២,៨០ ដុល្លារ = **<u>៨៥, ២០ ដុល្លារ</u>**

១១. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន:

ការអនុវត្តល្អលើការចិញ្ចឹមត្រីអណ្តែងក្នុងស្រះឬអាងតូច ជាជម្រើសមុខរបរមួយ ដែលកសិករក្រីក្រមានដីតូចអាចអនុវត្តបាន និងងាយស្រួលព្រោះវិធីសាស្ត្រនេះមានលក្ខណៈអំណោយផលដូចជា:

- ប្រើប្រាស់ផ្ទៃដីតូច
- មិនត្រូវការទឹកច្រើន
- ប្រើប្រាស់ចំណី ដែលអាចរកបាននៅក្នុងសហគមន៏ដូចជា: កណ្តៀរ ជន្លេន ចង្រិត គ្រំ ខ្យង កណ្តុរ និងប្រើប្រាស់កន្ទួក ជាដើម។
- កសិករអាចទទួលបានចំណូលច្រើនពីការលក់ផលិតផល និងអាចបង្កើនផលិតកម្ម ចិញ្ចឹមត្រី ពី ២ ទៅ ៣ដងក្នុងមួយឆ្នាំ
- គួរអនុវត្តនៅក្នុងអន្តរតំបន់ជៀសវាង ការរួចចូលទៅក្នុងបឹងធម្មជាតិ
- ការចិញ្ចឹមត្រី និងជួយរួមចំណែកធ្វើអោយប្រសើរឡើង នូវការហូបចុកប្រចាំថ្ងៃ ធានាបាននូវសន្តិសុខស្បៀងនិងបង្កើនប្រាក់ចំណូលក្នុងគ្រួសារ។

១២. ឯកសារយោង:

- ច្បាប់ស្តីពីជលផល, ២០០៦
- អនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងសហគមន៏នេសាទ, ២០០៥
- ឯកសារបច្ចេកទេសចិញ្ចឹមត្រីជាលក្ខណៈគ្រួសារ, ការិយាល័យវារីវប្បកម្ម, រដ្ឋបាលជលផល ២០០៧